

La runa del xalet de Binisafúller i altres misteris

Oficialment això és un habitatge unifamiliar

Darrere la platja de Binisafúller, al municipi de Sant Lluís, s'està alçant una construcció de gran impacte paisatgístic. Els responsables municipals diuen que s'ho han mirat i que l'obra compleix tots els requisits. Però el GOB ha consultat l'expedient i ha detectat un error que val la pena donar a conèixer.

El projecte aprovat es basa en ajuntar les superfícies de dues parcel·les annexes i ampliar un habitatge ja existent. En la descripció es diu que s'aprofitarà part de l'edificació existent i que l'altra part es demolirà. I aquí comença el misteri, perquè en el full on es declara la gestió dels residus d'obra no hi figura cap metre cúbic procedent de demolició.

La picaresca d'amagar una part de la runa d'obra sembla que s'està fent habitual, amb l'objectiu de disminuir la fiança que el promotor té que entregar a l'Ajuntament per garantir la bona gestió dels residus. Però el problema important que es crea en no declarar la runa no és l'econòmic (al cap i a la fi, quan es presenta el certificat posterior de la planta de triatges, es retorna la fiança). El problema important és on van a parar els m³ no declarats.

La runa no declarada, i que per tant no ha de demostrar que ha arribat al destí correcte, acostuma a tenir tres destinacions, totes elles problemàtiques: 1) Abocaments il·legals en sòl rústic o urbà perifèric; 2) Acumulacions a tanques propietat d'un constructor; o 3) dipositades en el solar on s'ha de fer la construcció, amb l'objectiu d'alçar-la i guanyar vistes (incrementant l'impacte paisatgístic).

No es pot afirmar quin ha estat el destí de la runa del xalet de Binisafúller, però en el full de residus només apareixen 40,31 m³ de restes de construcció (retalls de materials, envasos, etc.), i 81 m³ d'excavació (materials naturals que es treuen del terreny). I queda a zero la part dedicada a residus de demolició, malgrat que el projecte contempla derruir 72,68 m² de la construcció existent.

Algú hauria de clarificar on han anat a parar aquests residus no declarats, equivalents a uns 10 viatges de camió. Perquè ja es fa prou difícil acceptar que una edificació d'aquestes dimensions es destini a habitatge unifamiliar aïllat, com diu la llicència, o que no es pugui fer res per evitar en el 2009 donar llum verda a aberracions paisatgístiques d'aquest estil.